

26 Νοεμβρίου, 1991

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

SAID MOHAMED EL ALI,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 1096/91).

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Αίτηση για αναστολή απόφασης μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής — Χωρεί αίτηση μόνο κατά θετικών αποφάσεων της Διοίκησης για παρεμπόδιση επέλευσης των αποτελεσμάτων της — Δεν μπορεί να επιδιώκεται ο εξαναγκασμός σε έκδοση πράξεως θετικού περιεχομένου.

5

Αλλοδαποί — Διάταγμα απέλασης — Αναγκαιότητα παραμονής στην Κύπρο για τους σκοπούς αγωγής του — Δεν επιβάλλεται η συνεχής παραμονή στην Κύπρο αλλά μόνο παρουσίας κατά την ημέρα της ακρόασης.

Μαζί με την καταχώρηση προσφυγής κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση να τον απελάσουν από την Κύπρο ή να του αρνηθούν τη χορήγηση ή την παράταση της άδειας παραμονής του, ο αιτητής ο οποίος ήταν αλλοδαπός, καταχώρησε και μονομερή αίτηση για αναστολή της απόφασης σύλληψης και απέλασής του μέχρι την αποπεράτωση της προσφυγής. Η μονομερής αυτή αίτηση εξετάστηκε από το Δικαστήριο στα πλαίσια της διαδικασίας.

10

15

Προς υποστήριξη της αίτησής του ο αιτητής ισχυρίστηκε πως η παρουσία του στην Κύπρο ήταν απαραίτητη γιατί εκκρεμούσε στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας αγωγή του εναντίον ιδιοκτήτριας ξενοδοχείου στη Λευκωσία.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση, αποφάσισε ότι:

(1) Η αναγκαιότητα παρουσίας του στη δίκη δεν προϋποθέτει παραμονή στη χώρα μέχρι την ακρόαση της υπόθεσης. Οι αρμόδιες Αρχές δε διαβεβαίωσαν το δικηγόρο του αιτητή ότι θα του επιτρέπεται σε εύθετο χρόνο η είσοδος για ολιγοήμερη παραμονή στην Κύπρο για τους σκοπούς της υπόθεσής του.

25

(2) Το διάταγμα απέλασης δεν έχει ακόμα εκδοθεί. Δεν είναι δυνατή αναστολή ανυπόστατης πράξης κάτω από το άρθρο 146 και το θ.13 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου του 1962.

- 5 (3) Στην περίπτωση που ήθελε θεωρηθεί πως η αίτηση στρέφεται κατά της αρνητικής απόφασης της διοίκησης να παραχωρήσει στον αιτητή άδεια παραμονής τότε η αίτηση είναι απαράδεκτη, γιατί η αίτηση αναστολής αποσκοπεί στην παρεμπόδιση επέλευσης των θετικών αποτελεσμάτων διοικητικής πράξεως και όχι στην έκδοση πράξεως θετικού περιεχομένου.
- 10

Η αίτηση απορρίπτεται.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Sayegh v. Republic (1986) 3 CLR 277.

Thyssen v. Republic (1987) 3 CLR 1070.

- 15 *Moyo v. Republic (1988) 3 CLR 1203.*

Κροκίδου και Άλλοι v. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 741/89, ημερ. 29/5/90).

Αίτηση για έκδοση προσωρινού διατάγματος.

- 20 Αίτηση για την έκδοση προσωρινού διατάγματος με το οποίο να αναστέλλεται η απόφαση των καθ' ων η αίτηση για τη σύλληψη και απέλαση του αιτητή μέχρι την αποπεράτωση της προσφυγής.

Χρ. Θεμιστοκλέους, για τον αιτητή.

Cur. adv. vult.

- 25 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής είναι αλλοδαπός. Κατάγεται από το γειτονικό Λίβανο και είναι υπήκοος της χώρας αυτής. Βρίσκεται στην Κύπρο από τον περασμένο Μάιο. Χθές κατάθεσε την προσφυγή του με την οποία ζητά από το δικαστήριο, εκτός άλλων, να κηρύξει την απόφαση των καθών η αίτηση να
- 30 τον απελάσουν από την Κύπρο ή την άρνηση τους να του χορηγήσουν ή παρατείνουν την άδεια παραμονής του άκυρη και χωρίς έννομες συνέπειες. Παράλληλα επιδιώκει με χωριστή εξ πάρτε αίτηση του την έκδοση προσωρινού

διατάγματος που να αναστέλλει την απόφαση για σύλληψη και απέλασή του μέχρι την αποπεράτωση της προσφυγής.

Θα με απασχολήσουν πρώτα τα γεγονότα που αποτελούν το υπόστρωμα της αίτησης. Μερικά αναφέρονται στο σώμα της προσφυγής. Τα ίδια επαναλαμβάνονται στην ένορκη δήλωση του δικηγόρου κ. Ε. Μυριανθέα με την προσθήκη άλλων γεγονότων και κάποιων ισχυρισμών. Οι τελευταίοι συνδέονται με την αναγκαιότητα παραμονής του αιτητή στην Κύπρο για την προώθηση της υπ' αρ. 9871/91 αγωγής, την οποία έχει κινήσει ο αιτητής μέσω του κ. Μυριανθέα εναντίον ιδιοκτήτριας ξενοδοχείου στη Λευκωσία. Η αξίωση του αιτητή είναι για £15,160, ποσό που ισχυρίζεται ότι παράδωσε στο ξενοδοχείο την 1/7/88 για ασφαλή φύλαξη, αλλά δεν του επιστράφηκε. Η αγωγή καταχωρήθηκε στις 5 τρέχοντος μήνα.

Η επίσκεψη του αιτητή το Μάιο του 1991 δεν ήταν η πρώτη. Ήταν εδώ και τον Απρίλιο του 1988. Στη διάρκεια της τότε παραμονής του φαίνεται πως διαπράχθηκε κάποιο αδίκημα σε βάρος του για το οποίο καταχωρήθηκε εναντίον του δράστη η ποινική υπόθεση αρ. 37032/89 στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας. Ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε σε φυλάκιση, αφού κλήθηκε ο αιτητής από το εξωτερικό και έδωσε μαρτυρία στη δίκη. Στην Κύπρο επέστρεψε για τους σκοπούς της ποινικής δίκης στις 16/5/91. Έκτοτε παρέμεινε στο νησί.

Στο μεταξύ στις 14/10/91 η αρμόδια αρχή απέρριψε αίτημα του αιτητή να παραμείνει στην Κύπρο. Μάλιστα με την ίδια ευκαιρία τον είχε προτρέψει να αναχωρήσει το ταχύτερο. Η επιστολή έχει επισυναφθεί ως πίνακας "Δ". Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι δεν έχει ακόμη εκδοθεί διάταγμα απέλασης.

Ο κύριος λόγος της αίτησης είναι ότι η παρουσία του αιτητή εδώ είναι απαραίτητη για τους χειρισμούς της υπόθεσής του στα πρώτα της στάδια. Η άλλη όψη του ίδιου επιχειρήματος είναι ότι η τυχόν απέλασή του θα έχει κα-

ταστρεπτικές επιπτώσεις στην οικονομική του κατάσταση γιατί θα αναγκαστεί να ταξιδέψει επανειλημμένα για τους σκοπούς της δίκης του ως και της προσφυγής αυτής.

5 Ουσιαστικά το ίδιο επιχείρημα προβλήθηκε στην υπόθεση *Sayegh v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 277, αλλά δεν επικράτησε. Παραθέτω την ουσία του σκεπτικού από τη σύνοψη της υπόθεσης στη σελ. 278 που άπτεται και του δικαιώματος πρόσβασης στο δικαστήριο και των συναφών δικαιωμάτων των διαδίκων.

10 "The right safeguarded by Article 30 of the Constitution would normally require amenity to brief counsel and to attend the proceedings at the trial. It does not necessitate stay in the country until the hearing of the case. The Court has no doubt that the Authorities will
15 afford applicant opportunity to attend the hearing when the case comes on for trial. The Court has no jurisdiction to direct the Authorities to allow the applicant to remain in the country."

20 Στην περίπτωση αυτή οι αρμόδιες αρχές έδωσαν διαβεβαίωση στο δικηγόρο του αιτητή, που περιέχεται στην επιστολή τους ημερ. 14/10/91, ότι θα του επιτραπεί σε εύθετο χρόνο η είσοδος για ολιγοήμερη παραμονή στην Κύπρο για τους σκοπούς της υπόθεσής του. Υπάρχει και πρόσθετος λόγος για την απόρριψη της αίτησης. Το δικαστήριο
25 δεν έχει δικαίωμα να χορηγήσει προσωρινή προστασία διότι δεν έχει ακόμη εκδοθεί το διάταγμα απέλασης. Δεν είναι δυνατή αναστολή ανυπόστατης πράξης κάτω από το άρθρο 146 και το θ. 13 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου του 1962.

30 Στην καλύτερη περίπτωση για τον αιτητή η αίτηση μπορεί να θεωρηθεί ότι στρέφεται κατά της αρνητικής απόφασης της διοίκησης, όπως διατυπώνεται στην επιστολή της ημερ. 14/10/91, να του παραχωρήσει άδεια παραμονής. Είναι όμως πάγια θέση της νομολογίας ότι στην περι-
35 πτωση αυτή η αίτηση για προσωρινή προστασία είναι απαράδεκτη. Στην Ελλάδα οι αιτήσεις αυτής της φύσης

αντιμετωπίζονται με το ακόλουθο στερεότυπο σκεπτικό:

"...δια της αναστολής εκτελέσεως σκοπείται η προσωρινή παρακώλυσις της επελεύσεως των θετικών αποτελεσμάτων της προσβαλλομένης διοικητικής πράξεως προς αποτροπήν της υλικής πραγμάτωσεως αυτής και της εντεύθεν δυναμένης να προκύψη δια τον αιτούντα βλάβης, ουχί δε και ο εξαναγκασμός εις έκδοσιν πράξεως θετικού περιεχομένου." 5

(Ε.Α 71-72, 82, 108, 166, 196, 230 και 274/1971).

Ανάλογη είναι η στάση της κυπριακής νομολογίας. Το παρακάτω απόσπασμα από τη σύνοψη της υπόθεσης *Thyssen v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1070, στη σελ. 1070-1071 δίνει συγχρόνως και την απάντηση στην υπό κρίση υπόθεση: 10

"No deportation order has so far been made and, therefore, the provisional order is designed to suspend a non existent act. 15

Supposing that the sub judice act is of an executory nature, the application is again doomed to failure, because the act in question is a negative act. The suspension of the refusal of the decision not to renew the permit would not entail a right of the applicant to stay in Cyprus. Such a right can only be acquired by a positive administrative decision." 20

Χρήσιμη αναφορά μπορεί να γίνει και στην απόφαση *Sydney Alfred Moyo v. Republic* (1988) 3 Α.Α.Δ. 1203. Σ' αυτή γίνεται εμπεριστατωμένη αναφορά στα δικαιώματα των αλλοδαπών υπό το πρίσμα των διατάξεων του άρθρου 32 του συντάγματος που αναφέρεται στη ρύθμιση των θεμάτων που τους αφορούν. 25 30

Για τους παραπάνω λόγους και έχοντας υπόψη τα κριτήρια που ανέπτυξε η νομολογία για την παροχή προσωρινής προστασίας, όπως επαναβεβαιώθηκαν από την Ολο-

μέλεια στην απόφαση στην υπόθεση αρ. 741/89 *Ελπίδα Κροκίδου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* ημερ. 29/5/90, η αίτηση δεν μπορεί να επιτύχει. Ούτε έκδηλη παρανομία ούτε ανεπανόρθωτη ζημία έχει αποδειχθεί.

Η αίτηση απορρίπτεται.